Ця стіна рівно освітлена промінням, а навпроти —
стіна в затінку. Між ними садок чи то парк
з водограєм, з доріжками, котрі посилано
річковим піском.
І все-таки, коли все обійти, обдивитись, —
хоч як пильно й повільно, — завше лишається час,
щоб у сутінках помітити гак — прямо над брамою,
в яку ти входив.